

ПИСМО IV

Писмо мајци

28. децембар 1940.

Сваки дан чекам и сваки дан празна кутија... Овде је Божић прошао... Од Ивоне, оне што се удала за сина прве жене Џона Баримуре и што је у каталогу изложбе писало „Ivonne dans le jardin“, добила сам две плаве фотељице... Уочи Божића сам била на једној малој вечери код Розамунд, чија је мала у Венецији сама, копира слике Пјера дела Франческе, а она је истих година кад и ја студирала клавир у Минхену. Сад је овде уметнички критичар у једној ревији, врло је фина. После смо ишле код Домениканаца за поноћну службу... Миле... ако има нешто што ме опече као врело двојђе, то је кад видим скупљене фамилије...

...Мишо, како често мислим да сам у Арањину између тебе и Бруна и стежем твоју малу ручицу... чини ми се чак да чујем звук великог часовника, сећаш се...и мирис колача и капућина и послужавник са салветама с ресама...

...Мислим се нешто да мора да је католицима лакше, кад могу сваке недеље да оду на исповест, па све што им је тешко на души, што им је жао, што нису сигурни или што се боје, кажу једној мање-више паметној и благој особи која их умири, утеша, охрабри и изгрди...

Milena